

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยตั้งวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้ คือ

1. เพื่อศึกษาความถี่และจำนวนคำศัพท์จากหนังสืออ่านในเวลาวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ทั้งที่เป็นคำศัพท์ใหม่เพิ่มจากระดับประถมศึกษา และที่เป็นคำศัพท์ที่มีประโยชน์ควรแก่การเรียนรู้เพื่อใช้ในวิถีชีวิตประจำวันของนักเรียน (active vocabulary)
2. เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หลักสูตรมัธยมแบบประสมควรรู้ เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอนการอ่านของนักเรียนและครู รวมถึงการวัดผล ทั้งที่เป็นการทำในระดับต่อเนื่องกับระดับประถมศึกษา ที่กรมวิชาการทำไว้ในปี 2510 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ สุทา เมตไตรพันธ์ ทำในปี 2515

วิธีดำเนินงาน

ผู้วิจัยดำเนินงานโดยเริ่มจากการรวบรวมหนังสืออ่านในเวลาวิชาภาษาอังกฤษตอนต้น หลักสูตรมัธยมแบบประสม รวม 25 เล่ม นำมาคัดเลือกคำศัพท์ระดับประถมศึกษาตอนปลาย ตามบัญชีคำศัพท์ของกรมวิชาการ⁵⁶ ออก ที่เหลือจึงนับความถี่เฉพาะคำศัพท์ที่เป็น content word ทุกหน้าทุกเล่ม คัดคำศัพท์ที่มีความถี่ 3 ขึ้นไป เสนอเป็นคำศัพท์

⁵⁶กรมวิชาการ เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

ของหนังสือแต่ละเล่ม โดยขงว่าคำใดเป็นคำศัพท์ active ซึ่งได้แก่คำศัพท์ที่ปรากฏในบัญชีคำศัพท์ทั้งของเวสต์ และฮอร์นไคค

นอกจากนั้น ผู้วิจัยได้รวบรวมคำศัพท์ซึ่งเห็นว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หลักสูตรมัธยมแบบประสมควรรู้ เพื่อใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับนี้ และเป็นพื้นฐานการเรียนต่อไป ทั้งนี้โดยคัดคำศัพท์จากหนังสืออ่านทั้ง 25 เล่ม ดังนี้

ก. คำศัพท์ active คือคำศัพท์ที่ปรากฏในบัญชีคำศัพท์ทั้งของเวสต์และฮอร์นไคค จำนวน 398 คำ

ข. คำศัพท์ที่ปรากฏในบัญชีคำศัพท์ของเวสต์ หรือฮอร์นไคค เพียงบัญชีใดบัญชีหนึ่ง จำนวน 126 คำ

ค. คำศัพท์นอกเหนือจากในข้อ ก. และ ข. เป็นคำศัพท์ที่มีความถี่ปรากฏในหนังสืออ่านเล่มใดเล่มหนึ่ง ตั้งแต่ 6 ครั้งขึ้นไป จำนวน 83 คำ

รวมคำศัพท์ที่ควรรู้ทั้งหมด 607 คำ

และโดยเหตุที่หนังสืออ่านในเวลาภาษาอังกฤษชุดที่ผู้วิจัยทำการวิจัยนี้ เป็นหนังสืออ่านตามหลักสูตรมัธยมแบบประสม ผู้วิจัยจึงนำผลการวิจัยไปเปรียบเทียบกับผลการวิจัยแบบเรียนภาษาอังกฤษชุด Intermediate English Course for Thailand เล่ม 1 และเล่ม 2 ซึ่ง อรุณ ใหญ่กว่าวงศ์⁵⁷ ทำไว้ในปริญญาณิพนธ์มหาดบัณฑิต ปี 2517 ทั้งนี้เพราะเป็นแบบเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตามหลักสูตรมัธยมแบบประสมเช่นเดียวกันจากการเปรียบเทียบจำนวนคำศัพท์ระดับมัธยมศึกษาของหนังสือทั้งสองชุด เฉพาะคำศัพท์ที่มีความถี่ตั้งแต่ 3 ขึ้นไป ซึ่งหนังสืออ่านในเวลาตามการวิจัยของผู้วิจัยมีค่าต่าง ๆ กัน 720 คำ และแบบเรียนชุด Intermediate English Course for Thailand เล่ม 1-2 ตามการวิจัยของ อรุณ มีคำศัพท์ต่าง ๆ กัน 123 คำ พบว่ามีคำศัพท์ที่หนังสือ

⁵⁷อรุณ ใหญ่กว่าวงศ์ เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

ทั้งสองชุดนี้มีซ้ำกัน 43 คำ และมีคำศัพท์ซึ่งแบบเรียนชุด Intermediate English Course for Thailand เล่ม 1-2 มีแตกต่างจากหนังสืออ่านในเวลาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมแบบประสม จำนวน 80 คำ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาครั้งนี้ มีผลสรุปได้ คือ

1. คำศัพท์ใหม่ที่เพิ่มจากระดับประถมศึกษาของหนังสืออ่านในเวลาชุดนี้มี 3,795 คำ
2. คำศัพท์ที่มีความถี่ 3 ขึ้นไปของหนังสือทุกเล่มรวมกัน 1,461 คำ ซึ่งเป็นคำศัพท์ต่าง ๆ ไม่ซ้ำกัน 720 คำ
3. คำศัพท์ active ของหนังสือทุกเล่มรวมกัน ไม่นับคำซ้ำ มี 398 คำ คิดเป็นร้อยละ 55.28 ของคำศัพท์ความถี่ 3 ขึ้นไป ซึ่งเป็นคำศัพท์ต่าง ๆ ไม่ซ้ำกันทั้งหมด 720 คำ
4. คำศัพท์ที่ควรรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หลักสูตรมัธยมแบบประสม ซึ่งผู้วิจัยคัดได้จากหนังสือชุดนี้มี 607 คำ
5. คำศัพท์จากแบบเรียนชุด Intermediate English Course for Thailand เล่ม 1-2 ตามการศึกษาของ อรุณ ใหญ่กวาวงศ์ เฉพาะที่เป็นคำศัพท์ใหม่เพิ่มจากระดับประถมศึกษา และเป็นคำศัพท์ที่มีความถี่ 3 ขึ้นไป จำนวน 123 คำ เป็นคำศัพท์ที่ซ้ำกับคำศัพท์ใหม่เพิ่มจากระดับประถมศึกษา และมีความถี่ 3 ขึ้นไปของหนังสืออ่านในเวลาชุดนี้ 43 คำ และเป็นคำศัพท์ที่ไม่ซ้ำกับคำศัพท์จากหนังสืออ่านในเวลา 80 คำ

ข้อเสนอแนะ

โดยที่จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ปรากฏว่าหนังสืออ่านหลายเล่มที่ใช้สำหรับอ่านในเวลาในการเรียนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมแบบประสม เป็นหนังสือที่เสนอคำศัพท์น้อย และมีคำศัพท์ที่มีความถี่คำจำนวนมาก จึงขอเสนอแนะ ดังนี้

ค่านการ เรียนการสอน และการสร้างหลักสูตร

1) ฝ่ายวิชาการที่จะเลือกหนังสือเพื่อใช้ในโรงเรียนของตน ควรพิจารณาเลือกหนังสือเล่มที่จะให้ความรู้ค่าศัพท์แก่นักเรียนมากพอสมควรแก่ความจำเป็นและความสามารถของนักเรียน โดยอาศัยบัญชีจำนวนคำศัพท์ และบัญชีคำศัพท์ที่เสนอไว้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นเครื่องช่วยพิจารณา

2) กระทรวงศึกษาธิการจะพิจารณาปรับปรุงรายการหนังสือที่ให้เลือกใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในเวลาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมแบบประสม โดยกำหนดหนังสือที่มีระดับความยากน้อยของคำศัพท์ใกล้เคียงกันในแต่ละชั้นในระดับนี้ เพื่อที่นักเรียนที่ใช้หนังสือต่างเล่มกัน จะไม่มีโอกาสเรียนรู้คำศัพท์อย่างไม่แตกต่างกันมาก รวมทั้งเลือกใช้หนังสือที่มีคำศัพท์มากพอเหมาะที่จะทำให้การเพิ่มคำศัพท์ในระหว่างชั้นทั้งสามในระดับนี้เป็นไปอย่างสม่ำเสมอ เพื่อที่จะไม่เป็นภาระหนักแก่ผู้เรียนและผู้สอนในชั้นใดชั้นหนึ่ง

3) ครูที่สอนหนังสือที่มีคำศัพท์ที่มีความถี่จำนวนมาก ควรหาทางให้การฝึกฝนการใช้คำศัพท์เหล่านั้นแก่นักเรียนเพิ่มขึ้น เพื่อที่การเรียนรู้คำศัพท์จะได้ผลเต็มที่

ค่านการศึกษาวิจัย

1) ควรมีการศึกษาวิจัยหนังสืออ่านในเวลาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมแบบประสมชุดนี้ในแง่อื่น เช่น รูปประโยค และเนื้อหา เพื่อช่วยในการเรียนการสอน และในการพิจารณาปรับปรุงหนังสือชุดนี้ต่อไป

2) การศึกษาวิจัยคำศัพท์ในหนังสืออ่านนอกเวลาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมแบบประสม รวมทั้งแบบเรียนภาษาอังกฤษชุด Intermediate English Course for Thailand เล่ม 3 แบบเรียนชุด English 901 และหนังสือประกอบวิชา composition และ comprehension ซึ่งใช้ในหลักสูตรและระดับเดียวกัน เพื่อเป็นการต่อเนื่องกับการศึกษาครั้งนี้ เพื่อช่วยในการเรียนการสอนวิชาดังกล่าว และเพื่อให้สามารถประมาณจำนวนคำศัพท์ที่ควรรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมแบบประสม ใคอย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3) ควรศึกษาเปรียบเทียบคำศัพท์ และความรู้คำศัพท์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หลักสูตรสามัญกับหลักสูตรมัธยมแบบประสม เพื่อให้ทราบข้อแตกต่างและข้อบกพร่องของแต่ละหลักสูตร เพื่อนำไปใช้พิจารณาปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย